

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"ה
ואתחנן	ירושלים 19:01 יבנה 19:18 מצפה רמון 19:10	ירושלים 20:15 יבנה 20:17 מצפה רמון 20:13	110	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

רבי שלמה קרליבך זצ"ל סיפר פעם על האדמו"ר השלישי לחסידות איז'ביצא-ראדזין רבי חנוך העניך ליינר. אתם יודעים שבתורה כתוב שצריך לקשור פתיל תכלת בציצית. את צבע התכלת מפיקים מדג הנקרא חילזון שעולה מהים אחת ל-70 שנה ומאז החורבן איננו יודעים בדיוק מהו אותו דג. ובכן רבי חנוך ראה שהרבי מקו'ניץ אומר שלפני ביאת המשיח חייבים תכלת ומאז החליט לחפש את הדג. לפי חקירותיו הסיק שאותו דג הוא דיונון הנקרא "ארגמון כהה קוצים". כדי לאמת זאת החליט רבי חנוך להיכנס לוותיקן שם נמצאת הטלית של הכהן הגדול. אתם יודעים שלצערנו הרבה מכלי המקדש נמצאים שם. ובכן הוא קנה אקדח קטן ואיכשהו נכנס לשם והשווה בין הצבעים וכשיצא אמר שזו אכן התכלת האמיתית. רבי שלמה מסיים ואומר שהיו זמנים בהם היהדות כמות שהיא הייתה מספיקה אבל כיום בדור הגאולה אנו צריכים משהו גבוה יותר. צריכים תכלת שתזכיר את השמיים, את כסא הכבוד, את ה', שנזכה! אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י"א אב: מ וַיִּשְׁכְּמוּ בִבְקֹר וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הַהָר לֵאמֹר הִנֵּנוּ וְעַלֵּינוּ אֵל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: מֵא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תַצְלַח: מֵב אֵל תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֲבִיכֶם: מֵג כִּי הָעַמְלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם וְנִפְלֹתֶם בְּחֶרֶב כִּי עַל כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא יְהִי יְהוָה עִמָּכֶם: מֵד וַיַּעֲפֹלוּ לַעֲלוֹת אֶל רֹאשׁ הַהָר וְאַרְוֹן בְּרִית יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה: מֵה וַיַּךְ הָעַמְלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֵּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיָּכּוּם וַיָּבִיאוּם עַד הַחֲרֵמָה:

(תענית כט ע"א ופסוק מ)

(במדבר יד, מ-מה)

[מג וַאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתִּמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה וַתַּזְדּוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה: מֵד וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֵּשֵׁב בְּהָר הַהוּא לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אַתְּכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיָּבִיאוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד חֲרֵמָה: מֵה וַתִּשְׁבּוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְקֶלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם: מו וַתִּשְׁבּוּ בְּקִדְשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם:

(כנ"ל)

(דברים א, מג-מו)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

לט) ואחר שנתבאר, שכל התכלית הנרצה להבורא ית' מכל הבריאה אשר ברא, היא להנות לנבראיו, בכדי שיכירו אמיתותו וגדולתו, ויקבלו ממנו כל הטוב והנועם שהכין בעדם, ובשיעור המבואר בכתוב, הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים וכו' הנך מוצא בבירור, שהתכלית הזו לא תחול, לא על הדוממים והכדורים הגדולים כמו הארץ והירח והשמש, ולא יהיו זהרם ומדתם כמה שיהיו, ולא על מין הצומח, ולא על מין החי, שהרי חסרים מהרגש זולתם אפילו מבני מינם הדומים להם, ואיך יחול עליהם ההרגש האלקי והטבתו. אלא רק מין האדם בלבדו, אחר שכבר יש בהם ההכנה של הרגש זולתו כלפי בני מינם הדומים להם, הנה אחר העבודה בתורה ומצות, שמהפכים הרצון לקבל שלהם לרצון להשפיע, ובאים בהשואת הצורה ליוצרם, שאז מקבלים כל המדרגות שהוכנו להם בעולמות העליונים, הנקראות נרנח", שבזה נעשו מוכשרים לקבל את התכלית שבמחשבת הבריאה. הרי שתכלית כוונת הבריאה של כל העולמות לא היתה אלא בשביל האדם.

מ) ויודע אני, שאין דבר זה מקובל כלל על דעת חלק מן הפילוסופים, ואינם יכולים להסכים, אשר אדם השפל והאפסי בעיניהם, יהיה המרכז של כל הבריאה הגדולה והנשאה. אבל הם דומים, כאותה התולעת שנולדה תוך הצנון, והיא יושבת שם וחושבת, שכל עולמו של הקב"ה הוא כל כך מר, וכל כך חשור, וכל כך קטן, כמדת הצנון שהיא נולדה בו. אבל ברגע שבקעה את קליפת הצנון, וחוטפת מבט מבחוץ לצנון, היא תמהה, ואומרת, אני חשבת שכל העולם הוא כמדת הצנון שנולדתי בו, ועתה אני רואה לפני עולם גדול נאור אדיר ויפה להפליא. כן אותם המשוקעים בקליפת הרצון לקבל שלהם שבה נולדו, ולא ניסו לקבל התבלין המיוחדים, שהם תורה ומצות מעשיות, המסוגלות לבקוע קליפה קשה הזו, ולהפכה לרצון להשפיע נ"ר ליוצרו, ודאי הוא, שהם מוכרחים להחליט על אפסותם וריקנותם כמו שהם באמת, ולא יוכלו להעלות על הדעת שכל המציאות הגדולה הזו לא נבראה אלא

בשבילים. אכן אם היו עוסקים בתורה ומצות להשפיע נחת רוח ליוצרם בכל הטהרה הנאותה, ויבואו לבקוע קליפת הרצון לקבל שנולדו בה, ויקבלו הרצון להשפיע, הלא תיכף היו עיניהם נפתחות, לראות ולהשיג את עצמם ואת כל המדרגות של החכמה והתבונה והדעת הבהירה, החמודות והנעימות עד לכלות נפש, שהוכנו להם בעולמות הרוחניים, ואז היו אומרים בעצמם מה שאמרו חז"ל, אורח טוב מה הוא אומר, כל מה שטרח בעל הבית לא טרח אלא בשבילי.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר חדש, יתרו דף ר"ס עמוד א'.

משום שכל אדם טועם בלילה טעם המות, כי אילן המות שורה בעולם, שהוא המלכות, וכל רוחות בני אדם יוצאים ועולים ומסתתרים אצלו. אצל המלכות. ומשום שהם נתנים בפקדון, כולם חוזרים אח"כ למקומם.

(ד) ת"ח פר אתער וכו': בוא וראה, כשמתעורר רוח צפון בחצות לילה, והכרח יוצא. והקב"ה בא לגן עדן להשתעשע ברוחות הצדיקים, אז מתעוררים כל בני המלכה וכל בני ההיכל לשבח את המלך הקדוש, ז"א, ואז כל אלו הפקדונות של הרוחות שנמסרו בידה של המלכות, כולם מחזרת לבעליהם. ורוב בני העולם נעורים משינתם בשעה ההיא. ופקדונות של כולם מוחזרים להם.

(ה) אינון רבני היכלא וכו': אלו שהם מבני ההיכל העליון, דהיינו עובדי השי"ת, עומדים בקיומם, ומתעוררים ועוסקים בתשבחות התורה, ומתחברים עם כנסת ישראל, שהיא המלכות, עד שמאיר היום, כשבא הבוקר, הוא, וכל בני היכל המלך כולם באים אל המלך הקדוש, ז"א. והם נקראים, בני המלך והמלכה. וכבר העמידהו.

אביעה חידות מני קדם

ספר דניאל:

חידון לפרשת "נבוכדנאצר" (דניאל פרקים א-ד) מקבילה ל-ואתחנן על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. איך אריוך אמר קדם מלכא
אשר גמצא גבר מן בני גלותא

ה. מה לעשות המלך אמר
ועל כל חכמי בבכ גזר

ו. מה נבוכדנאצר עשה
כשכירושלים הוא בא

א. לאן הביאו את מקצת הכלים
שהיו בבית האלקים

ב. מאיזו פת יאכלו הילדים
וכך יגדלו שכוש שנים

ג. לאן יתרמא
מי שלצלם לא ישתחוה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם
אבני מחצב, בדרך הבית, גרודי כשדים, דם נקי, הברית, ויצו מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום